

[Henning Rasmussen]

regnestykke, hvorefter der netto er en samfundsøkonomisk besparelse på kun 25.000 kr. pr. person årligt. Det synes jeg er interessant.

Så vil jeg sige til det argument, der i øvrigt føres frem, at vi jo slet, slet ikke er i den situation, at vi har overbeskæftigelse eller noget, der ligner det. Men regeringen skærer ned og henviser til, at erhvervslivet har brug for ressourcerne. Når man så går virkelig tæt på, siges det, at problemet er, at det kan være, at vi i midten af 1990'erne begynder at mangle arbejdskraft på nogle områder. Så mit råd er bare: Vent med at fyre folk til midten af 1990'erne, når der er brug for dem andre steder.

Så gentager hr. Skrumsager Skau, at de socialdemokratiske ændringsforslag bare er udtryk for øgede offentlige udgifter.

Nej, vi opretholder først og fremmest væsentlige dele af regeringens dynamiske erhvervspolitik. Jeg ved godt, at Fremskridtspartiet har overbevist regeringen om, at den er nødt til at droppe den, men det kan nu ikke være helt ravsuskende galt, hvad regeringen sagde indtil for 1 måned siden.

Jeg synes, at hr. Skrumsager Skau stiller meget store krav til sig selv, når han nu ligefrem argumenterer imod det, som var god latin og blev proklameret af regeringen under den dramatiske overskrift »Den Dynamiske Erhvervspolitik«. Så sent som for bare nogle få måneder siden så regeringen have troet, at det nyttede at støtte erhvervslivet aktivt. Det tror vi stadig væk på.

Behnke (FP):

Jeg vil her i anden runde beskæftige mig lidt med landets pensionister.

I forhold til de ideer og ønsker, regeringen havde om reduktioner på folkepensionistområdet, mener jeg, at man er berettiget til at sige, at Fremskridtspartiet har gjort sit job.

Regeringen ville på boligydelsen og boligsikringen spare omkring 230 mio. kr. Besparelserne ville i stor stil have ramt pensionisterne. De besparelser er nu fjernet, de gennemføres ikke.

Regeringen ville på varmhjælpen til pensionister spare 30 mio. kr. Vi sagde nej, og besparelsen er ikke blevet til noget.

Tilbage er der kun omlægningen af huslejebegrebet, et godt forslag, fordi indholdet er rigtigt, men et forslag, som desværre også kan registreres af de pensionister, der bor i forholds-

vis nye boliger med kabel-tv, renovation osv. Der skal nu betales ekstra ud over den almindelige husleje, hvor det før var indregnet i selve huslejen. Men når jeg nævner det, er det, fordi nogle af de skrækeksempler, der har været nævnt i dagspressen, bestemt ikke er betegnende for, hvordan det vil gå for langt hovedparten af landets pensionister.

Under forløbet med finanslovforhandlingerne har der været så mange forlydender i pressen om, hvad der ville ske, og hvad der ikke ville ske, at der er skabt meget stor utryghed og usikkerhed hos landets pensionister. Jeg håber, at jeg med disse sætninger har bragt tingene aldeles på plads. Vi mener faktisk, at vi har levet op til vore løfter om, at bl.a. pensionister ikke må rammes specielt.

Det kan måske lyde mærkeligt, at en Fremskridtsmand skal stå her og glæde sig over besparelser, der ikke er blevet til noget, og det skyldes heller ikke manglende sparevilje eller manglende sparelyst. Det skyldes derimod vores ufravigelige synspunkt, at besparelserne ikke specielt skal ramme de gamle, de syge og de handicappede, specielt ikke når der er et over 500 mia. kr. stort budget, hvor der kan findes besparelser andre steder.

Fremskridtspartiet ønsker fortsat at skabe bedre forhold for landets pensionister. Man kan så spørge, hvorfor vi stemmer imod SF's forslag om at forhøje folkepensionspuljen med 1 mia. kr. Det er der to grunde til:

For det første har SF ikke anvist det, vi ville kalde seriøs finansiering af folkepensionsforhøjelsen. Man laver noget bogføringsteknik ved hjælp af nogle fiktive penge fra Den Sociale Pensionsfond og kalder det finansiering. Vi mener, at hvis man skulle gennemføre en forhøjelse af folkepensionen, skulle man se på en egentlig nedsættelse af de offentlige udgifter frem for at forsøge at hente pengene i en fiktiv kasse.

For det andet er Fremskridtspartiet selvfølgelig bundet af det forlig, der er indgået mellem regeringen og Fremskridtspartiet om finansloven. Men pensionisterne er bestemt ikke glemt, og der kommer selvfølgelig også en dag efter 1990.

Finansministeren kommenterede ikke mine bemærkninger om, at regeringen allerede i dag går på soldetur med Socialdemokraterne. Vi ved godt, at regeringen har forpligtelser på